

nægtes, gælde efter Formuleringen ogsaa i Tilfælde af Overgang af Aktier ved Arv eller Ægteskab.

§ 36.

Ved Udtrykket i 1ste Stykke »tidligere Aars ikke afskrevne Tab« sigtes til Tab, som ikke ere dækkede af Reservefonden, se § 38, eller af andre Fonds.

Bestemmelsen i 3die Stykke udtaler sig med Villie ikke om, hvorvidt en Aktieejers Modtagelse af ulovlig tilbagebetalt Indskud medfører Pligt til atter at indbetale det modtagne til Selskabet eller i Tilfælde af Konkurs til dets Konkursbo, men overlader ganske Afgørelsen af Spørgsmaal derom til Domstolene.

Hvorledes Aktieejere, der efter Aftale eller af Forsømmelse ikke maatte have hævet det dem tilgodeskrevne Udbytte i et eller flere Aar, ville være stillede med deres Krav paa saadant, hvis Selskabet imidlertid maatte komme under Konkurs, maa det være overladt til Domstolene efter det enkelte Tilfældes Beskaffenhed at afgøre.

§ 37.

Hovedreglen om Opgørelse af Regnskab og Status findes i 1ste Stykke, der, som anført i de almindelige Bemærkninger Sp. 4143—46, indskrænker sig til derom at henvise til ordentlig og forsigtig Forretningsbrug. Paragrafens øvrige Bestemmelser indeholde kun nærmere Forklaringer deraf med enkelte positive Forskrifter. Af disse er særlig det fornødne om Postering og Amortisation af »goodwill« bemærket paa det anførte Sted Sp. 4143, hvor det navnlig er fremhævet, at det efter Forholdenes Udvikling vel næppe helt kan forbydes i de første Aar at opføre Vederlaget for en bestaaende Forretnings Overgang til Selskabet som et Aktiv, men at Udkastet dog paa Grund af dette Aktivs altid noget usikre og ofte ganske problematiske Værdi har paabudt en hurtig

Amortisation af det nævnte Vederlag, som derfor bør opføres særskilt for sig.

Af Reglen om, at Stiftelses- og Indarbejdelsesomkostninger ikke maa opføres som Aktiver, følger det, at disse Omkostninger, saalænge der ikke er optjent tilstrækkeligt til deres Dækning, nødvendigvis ville blive at opføre som Tab. Tilladeligheden af enhver anden Postering vilde rokke ved et af de for en Aktielovgivning væsentligste Principer: Bevaringen af Selskabsformuen til Sikkerhed for Kreditorerne.

Med Hensyn til Ansættelsen af Værdien af Selskabets Beholdning af Obligationer og andre Fonds har man forudsat, at den, forsaavidt Lovgivningen ikke for enkelte Tilfælde, f. Eks. for Sparekasser, særlig maatte fastsætte andet, højst maa ske efter Obligationernes Kurs paa Dagen for Opgørelsen af Regnskab og Status og, hvis de paagældende Papirer ikke ere Genstand for Notering, da højst efter en forsigtig skønsmæssig Fastsættelse af deres Værdi. — Bestemmelserne i 3die Stykke ere iøvrigt saaledes formulerede, at de ere forenelige saavel med en Netto- som med en Bruttopostering.

I denne Forbindelse skal det endnu bemærkes, at man ikke har fundet at burde foreslaa Optagelsen af et til Bestemmelsen i det norske Udkasts § 54 svarende Paabud om, at Selskabet, naar det i Dokumenter Fakturaer, Breve, Bekendtgørelser eller lignende vil nævne sin Aktiekapital, udtrykkelig skal angive, til hvilken Sum den indbetalte Kapital beløber sig efter sidste Aarsopgørelse, jfr. dog ovenfor under Bemærkningerne til § 23.

En enkelt af os har ønsket fremhævet, at der efter hans Mening dog i selve Loven burde gives noget mere bestemte Forskrifter end foreslaaet om den Værdi, hvortil saavel Fonds som Varer osv. ville være at ansætte i Regnskab og Status under fornødent Hensyn til Kurser, Anskaffelsespriser (Tilvirkningspriser) og Markedspriser. Vi andre have derimod ikke fundet at kunne gaa